

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14780/2024
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Милосав Стојиљковић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Вујичић, адвокат из ..., ради утврђења непостојања права службености пролаза и чинидбе, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4484/2023 од 21.02.2024. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4484/2023 од 21.02.2024. године у потврђујућем делу (став први изреке), као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4484/2023 од 21.02.2024. године у потврђујућем делу (став први изреке).

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П 675/19 од 22.05.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца-противтуженог (у даљем тексту: тужиоца) и утврђено да тужени-противтужилац (у даљем тексту: тужени) нема право службености пролаза пешице, путничким и транспортним моторним возилима преко источног дела катастарске парцеле тужиоца број .. која се налази у улици ... бр. .. и која је укњижена у листу непокретности број .. КО Неготин као земљиште под зградом – објектом у површини од 0.01.17 ха, зграда број 2, земљиште под зградом – објектом у површини од 0.00.60 ха и земљиште уз зграду – објекат у површини од 0.03.17 ха као приватна својина тужиоца са обимом удела 1/1, као послужно добро, у мерама и границама које су ближе одређене у овом ставу изреке, а који део је површине 70 м² и који тужени користи ради доласка до свог дворишта на катастарској парцели број .. и објекта у коме је смештен сервис беле технике, као и ради изласка на напред наведен начин из истог као повласног добра, те је наложено туженом и члановима његовог породичног домаћинства да престану са коришћењем напред описаног пролаза и да измести постојећу клизну капију димензија 4м x 1,4 м од металне конструкције и испуном од дрвених тараба у остављеном парционом року, док је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да описану клизну капију

постави у претходно начињеном отвору на својој постојећој огради од бетонске цокле и дрвених тараба на источној међној линији тужениковог плаца катастарске парцеле број .. и тротоара у улици ... бр. .. . Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев којим је тужени тражио да се утврди да је по основу одржаја стекао право службености пута пешице, путничким и теретним возилом преко катастарске парцеле број .. власништво тужиоца као послужног добра, ради доласка до своје катастарске парцеле број .. КО Неготин и то почев од улице ... преко катастарске парцеле број .. КО Неготин послужног добра на северу у два прелома у дужини од 14,33 м и 2,22 м до катастарске парцеле број .. КО Неготин, ширине до улице 4,73 м и дужине на југу до парцеле број .. КО Неготин у дужини од 16,31 м и на западу ширине 3,96 м до преосталог дела катастарске парцеле број .., а ради уласка у своју катастарску парцелу број .. као повласног добра кроз своју капију и коришћења стамбено - економског објекта и гараже и ради изласка на напред наведени начин из повласног добра преко послужног добра, што је тужилац дужан да призна и трпи. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 372.850,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4484/2023 од 21.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке који се односи на утврђење непостојања права службености пролаза и забрану вршења тог права и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке – одлуке о чинидби, односно о измештању постојеће клизне капије и у ставу трећем изреке – одлуке о трошковима поступка и предмет у тим деловима враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, њеног потврђујућег дела из става првог изреке, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Посебна ревизија регулисана је чланом 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), којим је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из цитираног члана 404. став 1. ЗПП за изузетну дозвољеност ревизије будући да из навода ревизије не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења материјалног права, а тужени уз ревизију није доставио нити се позвао на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у сличној чињеничноправној ствари, па нема ни неуједначене судске праксе.

Како одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права у конкретном случају зависе од утврђеног чињеничног стања које се оспорава изјављеном ревизијом, а што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије

према одредби члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је на основу одредбе из става 2. истог члана одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења непостојања права службености пролаза и чинидбе поднета је 29.10.2019. године. У тужби је означена вредност предмета спора од 19.000,00 динара, коју је прихватио и првостепени суд.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, а утврђена вредност предмета спора очигледно не прелази новчани цензус за дозвољеност ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу изнетог, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић